

[Flemming Jensen]

helt ude af takt med realiteterne, og også i, at der i hvert fald i teorien gøres forskel på kommunalt ejede og privatejede haller, men det er jo i mange tilfælde gudskelov kun teori, fordi kommunerne træder ind, men 50 mio. kr. er imervæk en slags penge, og vi synes ikke, der ligger nogen heltedåd i bare at øge det offentlige udgifter. Selv til de bedste formål skal pengene nu engang skaffes fra skatteydere, der vist i forvejen føler, at trykket er rigeligt højt.

Dette her skal ikke opfattes som et nej til idrætten, men som en opfordring til, at vi hurtigst muligt får gennemført det lotto, der også kan støtte idrætslivet. Jeg ved, vi ikke har dette emne til behandling i dag, men jeg vil dog sige, at vi ved at gennemføre det får reelle muligheder.

Det kan godt være, at SF i sin puritanisme – jeg citerer igen fra førortale – »finder det usympatisk med denne sammenhæng mellem spilledjævelen og idræt.«

Det var hr. Stillinger. Jeg tror, borgerne finder yderligere træk på statskassen ulige mere usympatisk.

Helge Sander (V):

Jeg ville vældig gerne kunne stille mig i spidsen for et så flot idrætsprojekt til 100 mio. kr., men det forbyder både min og vores ansvarlighed, for det kan ikke lade sig gøre. Men jeg vil meget gerne fokusere på noget, som har præget ikke alene SF's forslag her i dag, men også idrætsdebatten i det hele taget i de seneste måneder, nemlig den uorganiserede idræt; jeg synes ikke, det er uvæsentligt. Når vi taler om den fremtidige idrætsstruktur i Danmark, er det ganske afgørende, hvorledes formerne er, og hvilke rammer vi har for udøvelsen af denne idræt.

Det begyndte herinde i salen for et par år siden, da vi havde VS. VS talte om den uorganiserede idræt, uden at vi kunne få en forklaring på, hvad der mentes med det. Nu kommer SF med et forslag efter et idrætspolitisk oplæg, som blev offentliggjort for måneder tilbage, hvor man også opprioriterer den uorganiserede idræt. Men det, der gør det særdeles interessant, er, at hr. Jimmy Stahr sprang let og elegant over det i dag, skønt han ved flere lejligheder har udtalt, at det er noget, som Socialdemokratiet også går ind for. Jeg formoder, at hr. Jimmy Stahr er blevet sat på plads af sin grup-

pe, således at denne form for moderne tænkning i ulogisk idrætsudøvelse ikke er nået særlig langt ind i den socialdemokratiske gruppe. Det håber jeg – hr. Jimmy Stahr ser afslappet ud – og det går jeg ud fra at vi får et svar på her i dag, for det er jo ikke uinteressant.

Men vi har altså her i dag et oplæg fra SF, der jo nærmest er et provokerende forslag, som efter min bedste overbevisning nærmere hørte hjemme under en idrætsdebat i en studiekreds, men det er altså fremsat som et forslag, hvor den uorganiserede idræt topprioriteres.

I bemærkningerne har man omtalt tre hovedsynspunkter, hvoraf nr. 1 lyder: »Vi ønsker gennem forslagene at bedre de uorganiseredes muligheder . . . «

Nu ved jeg godt, at hr. Stillinger senere vil sige, at det jo kun er en lille del af det. Det er måske nok en lille del af det, men det er jo gennemgående hele vejen igennem forslaget. Senere i bemærkningerne nævner man igen tre områder, som man især sigter mod, og her er to af områderne de mennesker, der dyrker uorganiseret idræt, og dem, der eksperimenterer med forskellige kropslige udtryksformer. Absolut spændende emner, men jeg har endnu ikke rigtig forstået, hvordan man vil klare denne uorganiserede idræt, og jeg bliver ikke særlig overbevist, når jeg ser, at man i bemærkningerne under ad 2 d henviser til Belgien, hvor man har løst det på en række områder, uden at man kommer ind på, hvordan man har løst det i Belgien. Ligeledes vil man til at udlåne spil fra medborgerhuse, forsamlingshuse osv., men hvordan i alverden vil man organisere dette uorganiserede spil?

Vi føler, det er et forslag gennemsyret af socialistisk tankegang, der er ganske uforståelig, og holdningsmæssigt kan jeg heller ikke forstå, hvordan tingene hænger sammen, for vi er jo vant til at møde et SF, der priser de store socialistiske fællesskaber, men her er det altså pludselig det individuelle, der skal opprioriteres. Derfor synes jeg virkelig, der er mange problemer forbundet med dette forslag.

SF må heller ikke glemme, at de fire hovedorganisationer, som vi mener primært skal stå for idrætten i Danmark, ikke har siddet med hænderne i skødet. Børneidrætten og familieidrætten er jo blevet opprioriteret ganske betydeligt på det seneste, og man har set gymnastikopvisninger ikke alene rundt omkring i forsam-